

—#— DIE XXV. APRILIS. —#—

S. Marci Evangelistae. Duplex ij. classis.

**Omnia de Communi
Apostolorum tempore Pa-
schali [28] præter se-
quentia.**

Oratio.

Deus, qui beátum Mar-
cum Evangelístam
tuum, evangélicæ prædi-
caciónis grátia sublimásti:
tribue quæsumus, ejus
nos semper et eruditóne
proficere, et oratióne de-
fèndi. Per Dóminum no-
strum.

Commem. præced. Aña.
Sancti et justi in Dómino
gaudéte, allelúia : vos
elégit Deus in hereditá-
tem sibi, allelúia.

V. Pretiósá.**In I. Nocturno.**

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio j.**Cap. j.**

T factum est in tri-
gésimo anno, in
quarto, in quinta
mensis, cum essem in mé-
dio captivórum juxta flú-
vium Chobar, apérti sunt
cœli, et vidi visiónes Dei.
In quinta mensis, ipse est
annus quintus transmi-

gratiónis regis Jóachin,
factum est verbum Dó-
mini ad Ezechiélem fi-
lium Buzi sacerdotem in
terra Chaldæórum, se-
cus flumen Chobar : et
facta est super eum ibi
manus Dómini. Et vidi,
et ecce ventus túrbinis
veniébat ab Aquilóne : et
nubes magna, et ignis
invólvens, et splendor
in circúitu ejus : et de
medio ejus quasi spécies
eléctri, id est, de medio
ignis.

**V. Beátus vir qui méruit
Dóminum, allelúia : * In
mandátis ejus cupit ni-
mis, allelúia, allelúia, alle-
lúia. V. Glória et divítiae
in domo ejus, et justítia
ejus manet in sæculum
sæculi. — In mandátis
ejus.**

Lectio ij.

ET in médio ejus simi-
litúdo quátuor ani-
málium : et hic aspéctus
eórum, similitúdo hóminis
in eis. Quátuor fácies uni,
et quátuor pennæ uni. Pe-
des eórum pedes recti, et
planta pedis eórum quasi
planta pedis vítuli, et scin-
tíllæ quasi aspéctus æris
candéntis. Et manus hó-
minis sub pennis eórum in
quátuor pártibus : et fá-
cies, et pennas per quá-
tuor partes habébant. Jun-
ctæque erant pennæ eó-
rum altérius ad álterum.
Non revertébantur cum
incéderent : sed unum-
quódque ante faciém
suam gradiebátur.

**V. Tristítia vestra, alle-
lúia, * Convertétur in
gáudium, allelúia, alle-
lúia. V. Mundus autem
gaudébit, vos vero con-
tristabimini, sed trísti-
tia vestra. — Conver-
tétur.**

Lectio iij.

Similitúdo autem vul-
tus eórum : fácies
hóminis, et fácies leónis a
dextris ipsórum quátuor :
fácies autem bovis, a siní-
stris ipsórum quátuor, et
fácies áquilæ désuper
ipsórum quátuor. Fácies
eórum, et pennæ eórum
exténtæ désuper : duæ
pennæ singulórum junge-
bántur, et duæ tegébant
córpora eórum : et unum-
quódque eórum coram
facie sua ambulábat : ubi
erat ímpetus spíritus, illuc
gradiebántur, nec rever-
tebántur cum ambulá-
rent.

V. Pretiósá. [29]**In II. Nocturno.**

Ex libro sancti Hieróni-
mi Presbyteri, de Scri-
ptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Arcus discipulus et
intérpres Petri,
juxta quod Petrum
referéntem audierat, ro-
gátus Romæ a frátribus,
breve scripsit Evangé-
lium. Quod cum Petrus
audisset, et probávit, et
Ecclésiæ legéndum sua
auctoritáte dedit. Assúm-
pto itaque Evangélio quod
ipse confécerat, perréxit

in Ægyptum, et primus Alexandriæ Christum annuntians, constituit Ecclesiam tanta doctrina et vitæ continentia, ut omnes sectatores Christi ad exemplum sui cogeret.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et æternitas tæmporum, allelúia, allelúia. **V.** Lætítia sempiterna erit super capita eorum : gáudium et exultatióem obtinébunt. — Et æternitas.

Lectio v.

Denique Philo, disertissimus Judæorum, videns Alexandriæ primam Ecclesiam adhuc judaizantem, quasi in laudem gentis suæ librum super eorum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse commúnia : sic et ille, quod Alexandriæ sub Marco fieri doctore cernébat, memóriæ tradidit. Mórtnus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandriæ, succedente sibi Aniano.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli, * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri,

allelúia, allelúia. **V.** Repléti quidem Spíritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. — Testimónium.

De Expositiõe sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

Homilia iij. lib. i.

Lectio vij.

Sancta quátuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futúra prævidentur, subtili narratiõe describuntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplatióem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatióem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in æra levámur.

R. Isti sunt agni. [30]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. x.

In illo tæmpore : Designávit Dóminus et álios septuaginta duos. Et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia xvij. in Evang.

Bominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus admonet. Ipsa etenim facta ejus, præcepta sunt : quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatióem discipulos mittit : quia duo sunt præcepta caritátis, Dei videlicet amor, et próximi : et minus, quam inter duos, caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetipsum habére caritatem dicitur : sed diléctio in álterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui

manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúia, allelúia. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. — Qui manet in me.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dóminus mittit; quatenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui caritatem erga álterum non habet, prædicatiónis offíciium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatores enim suos Dóminus séquitur : quia prædicatió prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcurrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coagulati sunt, allelúia, allelúia. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphiro pulchrióres. — Et sicut. Glória Patri. Et sicut.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatõribus Isaías dicit : Parate viam Dõmini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait : Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dõminus ascendit : quia unde in passione occubuit, inde majorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus 20.

Hodie qui non intersunt processioni Litaniarum, dicant illas privatim post Matutinum cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litanie majores occurrant in die Paschatis, transferantur in Feriam iij. sequentem.

In ij. Vesperis Commem. sequentis.

DIE XXVI. APRILIS.
SS. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. Semidupl. Omnia de Comuni Mart. temp. Pasch. [53] præter sequentia.

Añã. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dõmine, et æternitas tẽporum, allelúia.

℟. Sancti et justi.

Oratio.

Beatõrum Mártyrum, paritérque Pontificum Cleti et Marcellini nos Dõmine fóveat pretiõsa confessio : et pia júgiter intercèssio tueatur. Per Dõminum.

In j. Nocturno, **Lectiones de Scriptura occurrente.**

Si hoc Festum celebretur Feria ij. Rogationum, Lect. Fratres, Debitõres. de Comuni j. loco, [68] et Lectio ix. de Homilia Feriæ.

Similiter si aliquod ex sequentibus Festis occurrat dicta Feria ij. aut in Vigilia Ascensionis, in j. Nocturno leguntur Lectiones quæ habentur in Comuni illius Sancti extra tempus Paschale : nisi propriæ assignentur, vel ponendum sit initium alicujus Epistolæ præcedentis Dominicæ.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Cletus Románus, patre Æmiliáno, de regione quinta, e vico Patricio, imperatõribus Vespasiáno et Tito Ecclesiám gubernávit. Is ex præcepto principis Apostolorum in Urbe viginti quinque Presbyteros ordinávit. Primus in literis verbis illis usus est : Salutem et apostolicam benedictionem. Qui Ecclesiá optime constitúta, cum ei præfuisset annos duodecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperatõre, secúnda post Nerõnem persecutiõne, martyrio coronátus est, et in Vaticanó juxta corpus beati Petri sepúltus.

℟. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dõmine, * Et æternitas tẽporum, allelúia, allelúia. ℞. Lætítia sempiterna erit super capita eorum : gáudium et exultationem obtinebunt. — Et æternitas.

Lectio v.

Arcellinus Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperatõris Diocletia-

ni persecutiõne Ecclesiæ præfuit. Multas pertulit angústias ob improbam eorum severitatem, qui eum redarguebant de nimia indulgentia erga lapsos in idololatriam, quæque causa fuit, ut per calumniam infamátus fuerit, quasi thus idõlis adhibuisset. Verum hic beátus Põntifex in confessiõne fidei, una cum tribus aliis Christiánis, Cláudio, Cyrino et Antonino, capite plexus est. Quorum projecta corpõra, quum triginta sex dies jussu imperatõris sepultura caruissent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admõnitus, cum Presbyteris et Diáconis, hymnis et luminibus adhibitis, honorífice sepe- lienda curávit in cõmetério Priscillæ via Salária. Rexit Ecclesiám annos septem menses undecim, dies viginti tres : quo tempore fecit ordinationes duas mense Decembri, quibus creávit Presbyteros quatuor, Episcopos per diversa loca quinque.

℟. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℞. Judicábit Dõminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.

LECTIO VI. Serm. xxij.

Dignum et congruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclesia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martyribus conferámus: et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítie. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sic ut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis: si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℞. Fíliæ Jerúsalem. [57]

In iij. Nocturno, Homilia.
Ne quisquam putáret. de
Communi ij. loco. [62]

DIE XXVIII. APRILIS.

S. Pauli a Cruce,

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf.
non Pont. [112] præter
sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Domine Jesu Christe,
qui ad mystérium
Crucis prædicándum, san-

ctum Paulum singuláricaritate donásti, et per eum novam in Ecclesia familiam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde; ut passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cœlis. Qui vivis.

Commem. S. Vitalis Mart.

Añã. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, et ætérnitas téporum, allelúia. ℞. Sancti et justi.

Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Vitális Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.
In Feria ij. Rogat. vel in
Vigil. Ascens. Beátus vir.
de Comm. ij. loco. [128]

In II. Nocturno.

LECTIO III.

Caulus a Cruce Uvædæ in Ligúria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellórum nóbili génere oriúndus, qua futúrus esset sanctitate clarus, innotuit miro splendóre, qui noctu implévit parientis

matris cubiculum, et insígni augústæ cœli Reginae beneficio, quæ púerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum eripuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans, ejus contemplatióni prolixius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta féria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne contérere. Martyrii desidério incensus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum, comparabátur; cóngrua vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro reddidit, præstantióri militiæ operam datúrus, quæ Ecclesiæ præsidio esse, æternámque hóminum salutem procuráre totis viribus niterétur. Reversus in pátriam, honestíssimis nuptiis, sibique deláta pátrui hereditáte, recusátiis, arctiorem inire crucis sémitam, ac rudi túnica a suo Episcopo índui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitæ sanctimóniam, et rerum divinárum sciéntiam, nondum cléricus Domínicum agrum, máximo cum animárum

fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. ℞. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

LECTIO II.

Romam profectus, theológicis disciplinis rite imbútus, a summo Pontífice Benedicto decimotértio ex obediéntia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eódem potestate aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitáverat, veste illi simul osténsa atrí coloris, passiónis Fílii sui insignibus decoráta, ibique fundamenta jecit novæ congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris cum Dei benedictióne valde succrévit; a sede apostólica non semel confirmáta, una cum régulis, quas orándo ipse a Deo accéperat, et quarto áddito voto pergrátam Domínicæ passiónis memó-

riam promovendi. Sacras virgines quoque instituit, quæ excéssum caritátis divini Sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexháusta aviditáte ab Evangélii prædicatióne nunquam deficiens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salútis trámitem addúxit. Præsértim Christi enarránda passióne mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum astántibus in fletum effúsus, quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia.
V. Induit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vij.

Tanta in ejus pectore alebátur divínæ caritátis flamma, ut indúsiúm quod erat cordi própius, sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsertim faciens non póterat a lácrymis temperáre: frequéanti quoque écstasi,

cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciébátur. Quandoque, dum concionarétur, cœléstis vox verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura millia pássuum intónuit. Prophetiæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta enítuit. Cumque ipsissummis Pontificibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmissa hereditáte, alúmniis tradidisset, Ecclésiæ sacraméntis ac cœlésti visióne re-creátus, Romæ, qua prædixerat die, migrávit in cœlum. Eum Pius nonus Póntifex máximus in Beatórum, novisque deinde fulgéntem signis, in Sanctórum número rétulit.

R. Iste homo. [120]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. x.

In illo tēpore: Designávit Dóminus et álios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciē suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia xvij. in Evang.

Dominus et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermónibus, aliquando vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt: quia dum áliquid tácius facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatióne discipulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei videlicet amor, et próximi: et minus, quam inter duos, caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritatem dicitur: sed dilectio in álterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum:

* Ipse intercédatur pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Lectio vij.

Ecce enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit; quatenus hoc nobis tácius innuat, quia qui caritatem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscipere nullátenuis debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciē suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcurrunt: atque per hoc véritas in mente suscipitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómnum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. — Et vos. Glória. Et vos.

Pro S. Vitale Martyre.

Lectio jr.

Itális miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingressus, cum vidisset Ursicínium médicum ob christiánæ fidei confessionem ductum ad supplicium, páululum in tormentis titubáre, exclamávit : Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis aetérnæ jáculo conficias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martyrium fórtiter subívit. Quare Paulínus incénsus Vitálem comprehénderi jubet, et equúleo tortum, atque in profúndam fóveam demérsus, lapídis óbrui. Quo facto quídam Apóllinis sacérdos, qui Paulínus in Vitálem incitárat, opprésus a dæmone, clamáre cœpit : Tu me nímium Vitális Christi Martyr incéndis : et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus. 20.

In Laud. fit Commem. simplicis, Añã. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos, Dóminus in die solemnitátis

et lætítiæ, allelúia, allelúia.

℣. Pretiósã. Oratio. 660.
Vesp. a Capit. de sequ.

DIE XXIX. APRILIS.

S. Petri

Martyris. Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. T. P. [53] præter seq. Oratio.

Præsta quæsumus omnípotens Deus, ut beáti Petri Mártyris tui fidem cógrua devotióne sectémur : qui pro ejúsdem fidei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinere. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commem. præced.

Añã. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu, allelúia. ℣. Justum dedúxit.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iii.

Etrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hæretico interrogátus, quid tandem in iis didicisset; christiánæ fi-

dei symbolum se didicisse respondit : neque ullis unquam patris, patruive blanditiis, aut minis, a fidei constantia dimoveri potuit. Adollescens Bonóniam studiórum causa venit : ubi a Spíritu sancto ad sublimiórís vitæ formam vocátus, órdis Prædicatórum institutum suscepit.

℣. Lux perpétua lucébit sanctis tuis Dómine, * Et aetérnitas téporum, allelúia, allelúia. ℣. Lætitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatióem obtinébunt. — Et.

Lectio v.

Magno virtutum splendóre in religióne elúxit : corpus et ánimus ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullius mortíferi peccáti labe se inquinatum unquam senserit. Carnem jejúniis et vígiliis macerábat : mentem divinis contemplatióibus exercébat. In salúte animárum procuránda assidue versabátur : peculiáris grátiae dono hæreticos ácritè confutábat. Tantam in concionádo vim hábuit, ut innumerábilis hóinum multitúdo ad

eum audiéndum conflúeret, multique ad peniténtiam converteréntur.

℣. In servis suis, allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. — Consolábitur.

Lectio vj.

Tanto fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subire optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hæretici necem, quam is paulo ante concionádo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitionis munus géreret, illum Como Mediolánus redeúntem, impius sicárius semel atque iterum in cápite gládio vulnerávit : jamque pene mórtuus, symbolum fidei, quam infans virili fortitúde confessus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit : iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cœlum, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo : quem multis illústrem miráculis Innocéntius quartus anno sequenti sanctórum Mártyrum número ascripsit.

℣. Fíliæ Jerúsalem. [57]

In iij. Nocturno, Homilia.
Iste locus. de Comm. [57]
Vesp. a Capit. de sequ.

DIE XXX. APRILIS.

S. Catharinæ

Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virg.
non Mart. [137] præter seq.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut qui beatæ Catharinæ Virginis tuæ natalitia colimus, et ànnua solemnitate lætémur, et tantæ virtutis proficiamus exémplo. Per Dóminum.

Commem. præced. Añã.
Sancti et justi in Dómino gaudete, allelúia : vos elégit Deus in hereditatem sibi, allelúia. *V.* Pretiõsa.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO III.

CAtharina, virgo Senensis piis orta paréntibus, beati Domínici hábitum, quem soróres de Pœnitentia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia, et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensionem Dómini jejúnium perduxisse, sola

Eucharístiæ communiõne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multisque illórum moléstis vexabátur, æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum, et sanctum erat Catharinæ nomen, et úndique ad eam ægróti, et malignis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus, et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abire corpóribus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua, allelúia. *V.* Spécie tua et pulchritúdinetua, inténde, própseré procéde, et regna. — Et dedúcet.

LECTIO IV.

CUM Pisis immoraretur, die Domínico, refécta cibo coelésti, et in écstasim rapta, vidit Dóminum crucifixum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatricibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes ; ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta, ne cicatríces apparérent ; conti-

nuo rádii colórem sanguineum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes, et cor ejus; ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuisset, brevi se créderet moritúram. Hanc itaque grátiam amantíssima cumúlavit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigisse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulisset, ut óculis étiam repræsentaretur, rádios in imaginibus beatæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit.

R. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ, allelúia. *V.* Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. — Proptérea.

LECTIO VJ.

Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit ; sacrárum litterárum professoribus difficíllimas de Divinitate quæstiónes proponéntibus respóndit.

Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abierit; multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicitias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclesiá dissidébant, et interdícto ecclesiástico suppósi erant, Aveniõnem ad Gregórium undécimum Pontíficem máximum profécta est; cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divinitus cognovísse monstrávit : delibéravitque Póntifex, ea étiam suadénte, ad sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eidem Gregório, et Urbáno sexto ejus successorí, acceptíssima fuit, ádeo, ut legatió nibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetiæ, et plúribus clara miraculis, anno ætátis suæ tértio circiter, et trigésimo, migrávit ad sponsum. Quam Pius secundus Póntifex máximus sanctárum Virginum número ascripsit.

R. Afferéntur. [148]

In iij. Nocturno, Homilia.
Sæpe vos. de Comuni
Virg. j. loco. [151]

Vesperæ de SS. Apost.
Philipo et Jacobo. 675.